

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีความมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกลุ่มประสบการณ์ที่จำแนกไว้ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนซึ่งกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 617 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนที่กำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 420 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนรวมทั้งสิ้น 40,581 คน (กรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษา 2526)

ข. ตัวอย่างประชากร

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สํารวจโรงเรียนและนักเรียนจากเอกสารของกองวิชาการ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร และเพื่อจุดมุ่งหมายในการสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจึงแบ่งโรงเรียนประถมศึกษาออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยใช้เกณฑ์การแยกประเภทตามจำนวนนักเรียนดังนี้

โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 400 คน

โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียน 401 - 800 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียน 801 คนขึ้นไป

2. ประมาณขนาดตัวอย่างทั้งหมดจากตำราสำเร็จ (Yamane 1970 : 886) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 617 คน
3. สุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียนได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้โรงเรียนทั้งสิ้นรวม 21 โรงเรียน การกระจายละเอียดในการพิจารณาการสุ่มตัวอย่างเสนอไว้ในภาคผนวก จากนั้นทำการสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่ได้จากการสุ่ม จำแนกตามประเภทของโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
โรงเรียนขนาดเล็ก	วัดวิจิตรการนิมิต	29
	วัดสัมฆานัมบริหาร	20
	วัดชัยมงคล	25
	วัดสิทธาราม	31
	วัดอินทรวิหาร	23
โรงเรียนขนาดกลาง	วัดปรีวาต	31
	สุเทร่าสามอิน	34
	วัดสารอก	30
	วัดคีควด	21
	ศรีเยี่ยมอนุสรณ์	20
	วัดปทุมคงคา	34
	วัดประชาราษฎร์บ่อธรรม	30
โรงเรียนขนาดใหญ่	วัดสร้อยทอง	36
	วัดสุทธาราม	32
	วัดไผ่แก่น	33
	บ้านบางกะปิ	32

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน
	วัดราชสิงขร	35
	คลองหนองใหญ่	26
	กิ่งเพชร	32
	คันทายาว	29
	วิชากร	34
	รวม	617

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือตารางบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

หน้า ๒๑

การเก็บรวบรวมและจัดกระทำกับข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อกำหนดวันเวลาที่สะดวกและเหมาะสมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
2. คัดลอกรายชื่อเด็กเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 6 จากสมุดประเมินผล (ป.๐2) ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างลงในตารางบันทึกข้อมูล ซึ่งแต่ละชั้นประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งนี้คือ ทักษะภาษาไทย ทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
3. นำข้อมูลที่ไ้มาบันทึกลงในแผนรหัส (Coding Sheet) สำหรับนำไปเจาะบัตร แล้วนำไปเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทุกกลุ่มประสบการณ์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับ 6 โดยใช้วิธีการคำนวณสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และการทดสอบความมีนัยสำคัญของสหสัมพันธ์คาโนนิกอล ดังที่เสนอไว้ในภาคผนวก

2. การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 5 กับตัวแปรแฝงคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละกลุ่มประสบการณ์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้นคำนวณตามขั้นตอนดังนี้คือ

2.1 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปรแฝง

2.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้นกับตัวแปรแฝง

2.3 นำตัวพยากรณ์ที่คัดเลือกจากขั้นตอนที่ 2.2 มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ แล้วทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและค่านำหนักของตัวพยากรณ์

2.4 คำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์

2.5 สร้างสมการพยากรณ์โดยใช้ตัวพยากรณ์แต่ละตัวที่ค่านำหนักมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในรูปคะแนนมาตรฐานและคะแนนดิบ

สำหรับวิธีการคำนวณทั้งหมดนี้ได้เสนอไว้ในภาคผนวก

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ช่วยในการคำนวณทั้งหมด